

Hoofdstuk 4

Vice-Eerste Minister
en Minister van Buitenlandse Zaken

PUBLICQ

B111,P11591,27/06/94, 93940

LANG

N

TITN

Agenda 21. - Duurzame ontwikkeling. - Consumptie.

TEXTQN

Agenda 21 is een actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21ste eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de UNCED-conferentie en waarvoor de nationale Staten beleidsmaatregelen moeten nemen. In hoofdstuk 4 van de agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dat hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. Nationale beleidsstrategieën moeten die patronen wijzigen. Enerzijds moeten producenten worden aangespoord productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden anders te consumeren. Agenda 21 voorziet in enkele concrete activiteiten, zoals het ontwikkelen van duurzame consumptiepatronen en de ontwikkelingslanden op verschillende vlakken bijstaan om hetzelfde te doen.

1. Welke concrete maatregelen nam u al betreffende de doelstellingen van hoofdstuk 4 van agenda 21?
2. Welk standpunt neemt ons land in de " Commission on Sustainable Development " (CSD) in met betrekking tot de ontwikkeling van duurzame consumptiepatronen?
3. Pleitte ons land al binnen de CSD voor de uitbouw van een concreet en adequaat takenpakket ter bevordering van duurzame consumptiepatronen?

CASA1

6 RENVOI - OVERZENDING

PUBLICA1

B111,P11591,27/06/94, 93940

TEXTA1N

Ik heb de vraag van het geacht lid overgemaakt aan mijn collega, de minister van Volksgezondheid en Leefmilieu tot wiens bevoegdheid het behandelde onderwerp behoort (vraag nr. 520 van 27 juni 1994).

QUESTNUM

0404

DEPOTDAT

940527

PUBLIDAT

940627

DEPTN

Vice-Eerste Minister
en Minister van Justitie
en Economische Zaken
Economische Zaken

PUBLICQ

B112,P11668,04/07/94, 93940

TITN

Agenda 21. - Duurzame ontwikkeling. - Consumptie. - Prijzen.

TEXTQN

In hoofdstuk 4 van Agenda 21 staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dat hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. Nationale beleidsstrategieën moeten die patronen wijzigen. Enerzijds moeten de producenten worden aangespoord productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opslorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden anders te consumeren. Agenda 21 voorziet in enkele concrete activiteiten, zoals de prijsvorming. De prijs van een produkt moet consumenten en producenten duidelijk maken wat de milieukost van het produkt is.

1.

a) Is, met het oog op duurzaamheid ondersteunende prijzen, al een studietoelating opgericht die zich buigt over een onderbouwde en allesomvattende aanpak van de financieel-economische milieu-instrumenten?

b) Zo ja, tot welke resultaten kwam die commissie al?

2. Zo niet, bestaan plannen om dergelijke commissie op te richten?

3. Welke initiatieven nam u al op internationaal niveau om milieugerichte hervormingen binnen de internationale handelsovereenkomsten door te voeren?

QUESTNUM

0306

DEPOTDAT

940527

PUBLIDAT

940704

DEPTN

Vice-Eerste Minister
en Minister van Buitenlandse Zaken

PUBLICQ

B112,P11661,04/07/94, 93940

TITN

Agenda 21. - Industriële bedrijven. - Milieu. - Audit. -
Gemeenschapsrecht. - Omzetting in intern recht.

TEXTQN

In het kader van de uitvoering van hoofdstuk 4 van Agenda 21 dient onder andere de EG-richtlijn inzake de vrijwillige toetreding van industriële bedrijven tot een systeem van de Gemeenschap inzake de milieu-audit te worden opgevolgd en gestimuleerd.
Wat is de stand van de omzetting van die richtlijn in het Belgisch recht?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B113,P11834,11/07/94, 93940

TEXTA1N

De uitvoering in België van verordening 93/1836/EEG, die de vrijwillige deelname regelt van industriële bedrijven aan een communautair systeem van milieubeheer en milieu-audit, behelst vier elementen.

1. Aanduiding van milieucontroleurs.

De aanduiding van controleurs zal gebeuren door het Belcert-systeem en meer bepaald door het certificatiebureau voor kwaliteitssystemen (een wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1993 is noodzakelijk).

2. Toezicht op milieucontroleurs.

Gezien de aard van toezicht die wordt geëist door de verordening (bijlage 3.5), lijkt het aangewezen om die taak toe te vertrouwen aan het Belcert-systeem.

3. Aanduiding bevoegde organismen.

Gezien de belangrijke bevoegdheden die de gewesten op het gebied van milieu uitoefenen en de bevoegdheden van het federaal niveau inzake nucleaire veiligheid, dienen er vier bevoegde organismen te worden aangeduid.

4. Samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en de federale regering.

Er werd overeengekomen om een samenwerkingsakkoord te sluiten dat de tenuitvoerlegging van de EEG-verordening tot doel heeft. Het Vlaamse gewest zal een voorstel van samenwerkingsakkoord redigeren en aan de betrokken personen overmaken in de eerste helft van juli 1994.

QUESTNUM

0405

DEPOTDAT

940527

PUBLIDAT

940704

DEPTN

Vice-Eerste Minister
en Minister van Justitie

en Economische Zaken
Economische Zaken

PUBLICQ

B112,P11669,04/07/94, 93940

TITN

Agenda 21. - Duurzame ontwikkeling. - Milieukeurmerk.

TEXTQN

In hoofdstuk 4 van Agenda 21 staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dat hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. Nationale beleidsstrategieën moeten die patronen wijzigen. Enerzijds moeten producenten worden aangespoord productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument worden aangezet anders te consumeren. Agenda 21 voorziet in enkele concrete activiteiten, zoals de ontwikkeling van methodes om de milieu-effecten van stoffen en producten gedurende de hele levenscyclus te analyseren, duidelijk te informeren over die effecten voor milieu en gezondheid, en algemene educatieprogramma's gericht op duurzaamheidsondersteunende waarden en speciale consumentgerichte programma's op te zetten. Een van de beleidsinstrumenten die de consument moet toelaten de meest milieuvriendelijke keuze te maken is een doeltreffend systeem van ecolabelling, gekoppeld aan een zo correct mogelijke LCA. Recentelijk werd een Europese verordening inzake ecolabelling goedgekeurd, die voor 23 september 1992 moest worden omgezet in het interne recht. Die datum werd niet gehaald.

1. Welke concrete maatregelen nam u al betreffende die doelstellingen van hoofdstuk 4 van Agenda 21?
2. Waarom werd de Europese verordening inzake ecolabelling nog altijd niet omgezet?
3. Drong ons land bij de EG aan op de aanvulling van dat ecolabelling met een uniform en goed onderbouwd LCA-systeem? Welke concrete stappen deed ons land al?
4. Als voorbereiding voor de opstelling van een degelijke milieureclamecode zijn de analyse en evaluatie van de productie- en consumptiepatronen noodzakelijk.
 - a) Gaf u al opdracht om de productie- en consumptiepatronen te analyseren en te evalueren?
 - b) Zo niet, waarom?
 - c) Zo ja, wat zijn de resultaten van die analyse en evaluatie?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B113,P11839,11/07/94, 93940

TEXTA1N

Het antwoord op de door het geacht lid gestelde vragen luidt als volgt.

1. In het kader van de afspraken die werden gemaakt op de conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling te Rio van 1992, kunnen de doelstellingen van hoofdstuk 4 van agenda 21

op diverse manieren worden gerealiseerd. Aldus kan worden aangehaald dat de milieutaksen die door de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur werden ingevoerd, een identiek doel nastreven.

In het licht van voornoemde doelstellingen werd bovendien een ontwerp van koninklijk besluit ingediend met het oog op de oprichting van een commissie binnen de Raad voor het verbruik. Die commissie zal worden belast met het uitbrengen van adviezen en aanbevelingen aangaande etikettering en reclame die betrekking hebben op de vooropgestelde vereisten inzake milieu.

Er wordt ook op gewezen dat bij de wetgevende Kamers en op grond van de Europese verordening inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren (EEG nr. 880/92 van de Raad van 23 maart 1992), een wetsontwerp werd ingediend tot oprichting van het bevoegde Belgische orgaan.

2. en 3. Het antwoord op de vragen 2 en 3 valt onder de bevoegdheid van de federale minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu.

4. Voor de verwezenlijking van haar opdracht zal de onder punt 1 bedoelde op te richten commissie zich steunen op alle beschikbare gegevens of zal zij analyses en evaluaties kunnen uitvoeren die zij nodig acht, onder meer wat betreft de productie- en consumptie-patronen.

QUESTNUM

0307

DEPOTDAT

940527

PUBLIDAT

940704

DEPTN

Minister voor Maatschappelijke Integratie,
Volksgezondheid en Leefmilieu

PUBLICQ

B116,P12246,08/08/94, 93940

TITN

Agenda 21. - Duurzame ontwikkeling. - Consumptie.

TEXTQN

Agenda 21 is een actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21ste eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de UNCED-conferentie en waarvoor de nationale Staten beleidsmaatregelen moeten nemen. In hoofdstuk 4 van de agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dat hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. Nationale beleidsstrategieën moeten die patronen wijzigen. Enerzijds moeten producenten worden aangespoord productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opslorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument aangezet worden anders te

consumeren. Agenda 21 voorziet in enkele concrete activiteiten, zoals het ontwikkelen van duurzame consumptiepatronen en de ontwikkelingslanden op verschillende vlakken bijstaan om hetzelfde te doen.

1. Welke concrete maatregelen nam u al betreffende de doelstellingen van hoofdstuk 4 van agenda 21?
2. Welk standpunt neemt ons land in de " Commission on Sustainable Development " (CSD) in met betrekking tot de ontwikkeling van duurzame consumptiepatronen?
3. Pleitte ons land al binnen de CSD voor de uitbouw van een concreet en adequaat takenpakket ter bevordering van duurzame consumptiepatronen?

QUESTNUM

0520

DEPOTDAT

940628

PUBLIDAT

940808

DEPTN

Minister voor Maatschappelijke Integratie,
Volksgezondheid en Leefmilieu

PUBLICQ

B123,P12843,03/10/94, 93940

TITN

Milieukekenmerk. - Agenda 21.

TEXTQN

In hoofdstuk 4 van Agenda 21 staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dat hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. In hetzelfde hoofdstuk worden aanzetten gegeven tot de ontwikkeling van nationale beleidsstrategieën die die patronen moeten ombuigen. Enerzijds moeten producenten worden aangespoord productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opslorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument worden aangezet tot een andere manier van consumeren door hem te wijzen op de schadelijke effecten van zijn koopgedrag.

Agenda 21 stelt enkele concrete activiteiten voor. Een van die actiepunten is de ontwikkeling van methodes om, binnen het kader van de stimulering van de keuze door de consumenten voor milieuvriendelijke producten, de milieu-effecten van stoffen en producten gedurende de hele levenscyclus te analyseren, duidelijke informatie over die effecten en algemene voorlichting over de algemene gevolgen voor milieu en gezondheid van sommige producten te geven, en algemene educatieprogramma's gericht op duurzaamheidsondersteunende waarden en speciale consumptiegerichte programma's op te zetten.

Een van de beleidsinstrumenten die moeten toelaten dat de consument

de mogelijkheid krijgt om de meest milieuvriendelijke keuze te maken is de uitbouw van een doeltreffend systeem van ecolabelling, gekoppeld aan een zo correct mogelijk LCA. Recentelijk werd een Europese verordening inzake ecolabelling goedgekeurd, die voor 23 september 1992 moest worden omgezet in het interne recht. Die datum werd niet gehaald.

1. Waarom wordt de Europese verordening inzake ecolabelling nog altijd niet omgezet?
2. Wordt bij de EG door ons land aangedrongen op de complementering van die ecolabelling met een uniform en goed onderbouwd LCA-systeem? Welke concrete stappen deed ons land al?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B128,P13386,14/11/94, 94950

TEXTA1N

1. De wet inzake de oprichting van het Comité voor het toekennen van het Europese milieukeurmerk zal eerlang in het Belgisch Staatsblad verschijnen, waarna het Comité zal worden samengesteld.
2. Levenscyclusanalyse (LCA) is van essentieel belang bij de ecologische waardering van produkten. De bevoegde organismen die zich met produktgroepen bezighouden en DG XI zelf hebben reeds heel wat tijd en middelen in deze problematiek gestoken. Daarnaast ontwikkelt de ISO (International Standards Organization) een reeks werkzaamheden voor "Environmental Management" en heeft daarvoor de Technische Commissie 207 in leven geroepen. Het subcommittee 5 (met 5 werkgroepen!) houdt zich specifiek met LCA bezig. Wij staan hier echter nog aan een pril begin der werkzaamheden, die wel door alle bevoegde organen van de EU met interesse gevolgd worden.

QUESTNUM

0543

DEPOTDAT

940826

PUBLIDAT

941003

DEPTN

Minister van Wetenschapsbeleid
en Infrastructuur

PUBLICQ

B112,P11673,04/07/94, 93940

TITN

Agenda 21. - Duurzame ontwikkeling. - Wetenschappelijk onderzoek.

TEXTQN

Agenda 21 is een actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21ste eeuw dat werd goedgekeurd tijdens

de UNCED-conferentie en waarvoor de nationale staten beleidsmaatregelen moeten nemen. In hoofdstuk 4 van de agenda staat de verandering van de consumptiepatronen centraal. Met name wordt in dat hoofdstuk ingegaan op de niet-duurzame consumptiepatronen die als belangrijkste oorzaak van de achteruitgang van het wereldmilieu worden beschouwd en leiden tot armoede en ongelijkheid. Nationale beleidsstrategieën moeten die patronen wijzigen. Enerzijds moeten producenten worden aangespoord productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren. Anderzijds moet de consument worden aangezet anders te consumeren. Agenda 21 voorziet in enkele concrete activiteiten, zoals de uitbouw van de vereiste logistiek en methodologie.

1. Welke concrete maatregelen nam u al betreffende die doelstellingen van hoofdstuk 4 van Agenda 21?

2. België is een van de weinige Westerse landen waarvoor in internationale publikaties veelvuldig "non-available" wordt genoteerd als het gaat om de aanwezigheid van adequate databanken.

a) Werden op federaal niveau al adequate databanken met allerlei statistische gegevens opgericht om de doelstellingen van hoofdstuk 4 van Agenda 21 in concreto om te zetten?

b) Zo ja, welke?

3.

a) Neemt u maatregelen ter bevordering van de oprichting van databanken, de ontwikkeling van analysemethoden, impactstudies en fundamenteel wetenschappelijk onderzoek inzake duurzame ontwikkeling en inzake de ontwikkeling van duurzame consumptiepatronen?

b) Zo ja, welke?

CASA1

1 REPONSE NORMALE - NORMAAL ANTWOORD

PUBLICA1

B133,P13912,19/12/94, 94950

TEXTA1N

Het geacht lid wijst er terecht op dat het voor de verandering van de consumptiepatronen in een duurzame ontwikkeling erop aankomt de producenten aan te sporen productieprocessen uit te bouwen die minder energie en grondstoffen opsorpen en zo weinig mogelijk afval produceren en dat de consument aangezet moet worden anders te consumeren. Dit kan niet gerealiseerd worden zonder een gezamenlijke inspanning van alle overheidsdepartementen, de producenten en de consumenten. Elk departement dient de nodige initiatieven te nemen, die, voor wat mij betreft, zich situeren binnen het kader van mijn bevoegdheden, namelijk het wetenschapsbeleid op federaal niveau. Hierna volgt het antwoord op de verschillende onderdelen van de vraag.

1. De activiteiten van mijn departement met betrekking tot een wetenschappelijke en technische ondersteuning van een milieubewust beleid dateren reeds van lang voor de conferentie van Rio. Zo waren er reeds in de jaren 1970 onderzoekprogramma's rond: "waterkwaliteit", "luchtkwaliteit", "energie" en "afvalstoffen". Elk daarvan heeft resultaten opgeleverd relevant voor het Belgisch consumptie- en productiebeleid, in het bijzonder op het vlak van de energieconsumptie.

Op dit moment lopen er verschillende meerjarenprogramma's en -activiteiten die aansluiten bij het concept "duurzame ontwikkeling". De doelstellingen van deze programma's zijn divers, maar eens

beëindigd zullen ze toch resulteren in een aantal bruikbare aanbevelingen voor een duurzame ontwikkeling van het consumptie- of productiepatroon. Het gaat om onderzoekprogramma's rond Global change, aardobservatietechnieken en -toepassingen, transport- en mobiliteitsvraagstukken... Deze programma's worden voorgesteld in een brochure die door de administratie verspreid wordt onder de titel "Een Belgische bijdrage tot het milieu en de ontwikkeling van onze wereld".

Naast deze onderzoekactiviteiten werd als gevolg van een beslissing van de regering een werkgroep opgericht ter uitwerking van een "nationaal plan voor de reductie van de emissie van broeikasgassen". Het is evident dat de consumptiepatronen met betrekking tot energie een zeer grote rol spelen in de broeikasproblematiek. De subwerkgroep "wetenschapsbeleid", die gecoördineerd werd door mijn departement, heeft haar conclusies dit jaar in een rapport neergelegd, dat bij de administratie te verkrijgen is en ontwikkelt diverse activiteiten ter ondersteuning van de werkgroep op middellange termijn. Op dit moment onderzoekt mijn administratie welke de mogelijkheden zijn voor nieuwe onderzoekactiviteiten rond duurzame ontwikkeling voor de komende jaren, o.m. in het kader van het rapport dat ons land jaarlijks moet voorleggen aan de commissie duurzame ontwikkeling.

2. Statistieken rond verschillende aspecten van de consumptie- en productieproblematiek bestaan en worden bijgehouden door de meest diverse federale instellingen, waaronder in de eerste plaats het NIS. Immers, de statistieken die inzicht geven in de problematiek van duurzame ontwikkeling zijn uiteraard dezelfde die ook voor andere consumptie- (en productie)vraagstukken bruikbaar zijn. Buiten het NIS is er ook heel wat informatie beschikbaar bij de betrokken administraties (binnen de federale overheid of de Gewesten en Gemeenschappen), en dit ter ondersteuning van hun eigen werking. Ik denk maar aan allerlei gegevens met betrekking tot de energieconsumptie bij het ministerie van Economische Zaken enz... Het lijkt evenwel opportuun te onderzoeken in welke mate het wenselijk is verwijssystemen op te stellen die de geïnteresseerde gebruiker de weg kunnen wijzen (wat, waar, wie, op welke voorwaarden, in welke vorm...).

Mijn administratie onderzoekt de opportuniteit en haalbaarheid van dergelijke verwijssystemen.

3. In de bovenvermelde onderzoekprogramma's komt dit uiteraard aan bod voor zover het aansluit bij de specifieke doelstellingen van deze programma's.

QUESTNUM

0191

DEPOTDAT

940527

PUBLIDAT

940704